

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „V1“ 2018-06-26 SKUNDO**

2018 m. rugpjūčio 28 d. Nr. S- 141 (7-111/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant

R. M.

dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovams

Finansų kontrolės skyriaus vadovei N. P.,
Finansų direktoriui R. Č.,
advokatei A. M. ir advokato padėjėjai I. K.

dalyvaujant mokesčių administratoriaus
atstovams

S. Š. ir M. Č.

2018 m. liepos 31 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „V1“ (toliau – Pareiškėjas) 2018-06-26 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-06-08 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.18-28) FR0682-193, n u s t a t ė:

Inspekcija 2018-06-08 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.18-28) FR0682-193 patvirtino Inspekcijos 2018-05-21 patikrinimo aktą Nr. (21.31-28) FR0680-197, kuriame Pareiškėjui papildomai apskaičiuotas ir nurodytas sumokėti į biudžetą 265 904 Eur pelno mokestis (toliau – PM), sprendimu apskaičiavo 13 153,25 Eur PM delspinigius ir skyrė 26 590 Eur (10 proc. dydžio) PM baudą.

Inspekcija nurodo, kad Pareiškėjo mokestinis patikrinimas pradėtas dėl Inspekcijos 2018-03-22 atlikto Pareiškėjo operatyvaus patikrinimo metu (Operatyvaus patikrinimo pažyma Nr. (21.45-28) FR 1042-1377) nustatytų pažeidimų, susijusių su PM mokestinių prievolių vykdymu.

Mokestinio patikrinimo metu Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjas 2017-12-29 pateikė patikslintą Metinę pelno mokesčio deklaraciją (PLN204 forma) už 2012 metus, kurioje apmokestinamąjį pelną sumažino 6 120 761 Lt dėl investicinio projekto ir dėl šios priežasties deklaravo 918 114 Lt mažesnę PM nei pirminėje pelno mokesčio deklaracijoje (PLN204 forma).

Inspekcija sprendime nurodo, kad 2012 m. Pareiškėjas investiciniam projektui priskyrė 2012 m. įsigytų WFH modelio elektroninių karšto vandens skaitiklių ir jų įrengimo darbų išlaidų sumą pagal AB „A1“ vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras ir atliktų darbų priėmimo aktus.

Inspekcija pabrėžia, kad nors elektroninių karšto vandens skaitiklių įrengimą daugiabučių gyvenamųjų namų vartotojų/savininkų butuose Pareiškėjas vykdė nuo 2010 m. pagal 2008 m., 2010 m. ir 2011 m. sudarytas sutartis su rangovu AB „A1“, investicinis projektas buvo vystytas nuo 2010 m. iki 2017 m., planuota projekto vertė – 13 mln. Eur, tačiau Pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMI) 46¹ str. nustatyta lengvata Pareiškėjas siekia pasinaudoti tik apskaičiuodamas 2012 m. apmokestinamąjį pelną ir PM.

Inspekcija sprendime nurodo, kad Pareiškėjas, ketindamas sumažinti apmokestinamąjį pelną dėl vykdomo investicinio projekto, mokesčių administratoriui turėjo pateikti pranešimą apie pradėtą vykdyti investicinį projektą. Pranešimas pateikiamas iki mokesčio laikotarpio, kurį toks projektas pradėtas vykdyti, pabaigos. Tačiau Pareiškėjas tokį pranešimą apie vykdomą investicinį projektą Inspekcijai pateikė tik 2018-02-05 (Operatyvaus patikrinimo metu).

Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjo rangovas AB „A1“ 2012 metais elektroninius karšto vandens skaitiklius ir jų įrengimo darbus atliko pagal šešias su Pareiškėju pasirašytas sutartis. Rangovui AB „A1“ įrengus elektroninius karšto vandens skaitiklius, buvo pasirašomi atliktų darbų priėmimo aktai ir jų pagrindu išrašomos PVM sąskaitos faktūros.

Inspekcija sprendime pabrėžia, kad Pareiškėjas, vykdydamas investicinį projektą, 2012 m. iš rangovo įsigijo tik skaitiklius ir jų įrengimo darbus, kurie buvo diegiami etapais, užbaigus objekto/namo vartotojų patalpose esančių karšto vandens skaitiklių keitimo naujais elektroniniais karšto vandens skaitikliais procesą buvo laikoma, kad karšto vandens skaitiklių sistema objekte yra pabaigta ir tokia karšto vandens skaitiklių grupė – objektas/namas – yra įvedamas į eksploataciją. Skaitiklius Pareiškėjas apskaitė ilgalaikio turto grupėje: „Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės“, apskaitoje pavadinti bendru pavadinimu: „Karšto vandens apskaitos sistema“, kuri priskirta ilgalaikio turto grupei „Mašinos ir įrengimai“, nustatyta minimali kaina grupei – 2 000 Lt, nusidėvėjimo normatyvas metais – 9 m. Pagal patikrinimui pateiktus buhalterinės apskaitos registrus Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjas 2012 m. apskaitė 310 673,17 Lt karšto vandens apskaitos sistemos nusidėvėjimo sąnaudų.

Inspekcija sprendime akcentuoja, kad Pareiškėjui nuosavybės teise priklauso tik skaitikliai su įmontuotu radijo siųstuvu, o visa kita įranga: reikalinga duomenų surinkimui, saugojimui ir perdavimui – radijo antenų tinklas, valdiklis ar kitas duomenų koncentratorius, duomenų surinkimo sistema, skirta duomenų importui į Pareiškėjo apskaitos sistemą, priklauso rangovui AB „A1“, kuris teikia butuose įrengtų skaitiklių nuotolinio duomenų nuskaitymo, saugojimo, perdavimo ir apdorojimo paslaugas ir už jas kas mėnesį Pareiškėjui išrašo PVM sąskaitas faktūras. Tokiu būdu, pasak Inspekcijos, Pareiškėjas 2012 metais apskaitė 267 136,60 Lt karšto vandens skaitiklių duomenų nuskaitymo ir surinkimo sąnaudų.

Inspekcija sprendime nurodo, kad Pareiškėjas gautus duomenų failus su skaitiklių rodmenimis tik saugoja ir apdoroja informacinėje apskaitos sistemoje, kurioje klientai turi galimybę matyti ir analizuoti karšto vandens suvartojimą.

Inspekcija sprendime daro išvadą, kad Pareiškėjas nuotolinės duomenų nuskaitymo ir perdavimo sistemos neįsigijo, todėl Pareiškėjo įrengti skaitikliai patys savaime naujos paslaugos nesuteikia, o yra susiję tik su rangovo AB „A1“ teikiamomis paslaugomis Pareiškėjui.

Inspekcija sprendime teigia, kad pagal Šilumos ūkio įstatymą atsiskaitomieji karšto vandens apskaitos prietaisai – vartotojų sunaudoto karšto vandens kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su tiekėju už sunaudotą karštą vandenį. Vartotojo bute ar kitose patalpose karšto vandens apskaitos prietaisus įrengia karšto vandens tiekėjas. Šių apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros sąnaudos įtraukiamos į karšto vandens apskaitos prietaisų aptarnavimo mokesčių. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (toliau – VKEKK) tvirtina atsiskaitomųjų karšto vandens apskaitos prietaisų aptarnavimo mokesčio skaičiavimo Metodiką, o patį mokesčio dydį nustato (*duomenys neskelbtini*) miesto savivaldybės taryba.

Inspekcija aiškina, kad 2009-07-21 VKEKK nutarimu Nr. O3-105 patvirtino atsiskaitomųjų karšto vandens prietaisų aptarnavimo mokesčio skaičiavimo Metodiką, kurioje nurodyta, kad apskaitos prietaisų aptarnavimo mokesčiai grindžiamas būtinųjų sąnaudų susigrąžinimo ir kt. principais. Aptarnavimo mokesčiai mokamas už apskaitos prietaisų

aptarnavimo paslaugas, o karšto vandens apskaitos prietaisų aptarnavimas – tai atsiskaitomųjų karšto vandens prietaisų įrengimas, tinkamos jų būklės ir nustatyto matavimų tikslumo užtikrinimas, patikros organizavimas. (*duomenys neskelbtini*) miesto savivaldybės tarybos 2010-04-28 sprendimu Nr. I-1514 nustatytas 3,16 Lt/vnt. (be PVM), 2013-10-16 sprendimu Nr. I-1494 nustatytas 2,69 Lt/vnt. (be PVM) atsiskaitomųjų karšto vandens apskaitos prietaisų be nuotolinės duomenų nuskaitymo sistemos aptarnavimo mokestis per mėnesį už vieną apskaitos prietaisą. Taigi, Pareiškėjas, taikydamas investicinio projekto lengvatą, 2012 m. apmokestinamąjį pelną sumažino 6 120 761 Lt skaitiklių įsigijimo ir jų įrengimo darbų verte, kurių įsigijimo/įrengimo kaštus per tęstinį laikotarpį Pareiškėjui kompensuoja karšto vandens vartotojai, mokėdami karšto vandens apskaitos prietaisų aptarnavimo mokestį už karšto vandens apskaitos prietaisų įrengimą/keitimą, remontą, priežiūrą, metrologines patikras, nusidėvėjimą ir kitas su šiomis paslaugomis susijusias sąnaudas, kurios grindžiamos būtinųjų sąnaudų susigrąžinimo principu.

Apibendrinusi nustatytas faktines aplinkybes, Inspekcija sprendime daro išvadą, kad Pareiškėjo įsigyti ir vartotojų butuose įrengti nauji skaitikliai neatitinka PMĮ 2 str. 12¹ d. nurodytos investicinio projekto sąvokos ir, atitinkamai, šis Pareiškėjo įsigytas turtas nelaikomas investicinio projekto reikalavimus atitinkančiu turtu, atsižvelgiant į tai, kad:

- Pareiškėjas teisės aktų nustatyta tvarka pranešimo apie vykdomą investicinį projektą Inspekcijai laiku nepateikė. Pranešimas dėl 2012 m. vykdyto investicinio projekto pateiktas tik 2018-02-05 (Operatyvaus patikrinimo metu);

- nors Pareiškėjas įsigijo nenaudotą (naują) turtą, kuris yra priskiriamas PMĮ 1 priedėlyje nurodytai ilgalaikio turto grupei „Mašinos ir įrengimai“, tačiau patikrinimo metu nepateikė pagrįstų įrodymų, kad įsigyti skaitikliai naudojami PMĮ 2 str. 12¹ dalyje nustatytiems tikslams pasiekti ir iš esmės pakeitė esamą paslaugų teikimo procesą;

- Pareiškėjo įrengti skaitikliai patys savaime naujų produktų nesukuria ar naujos paslaugos nesuteikia, gamybos ar paslaugų teikimo pajėgumų nepadidina ir nebuvo skirti naujo gamybos (ar paslaugų teikimo) proceso įdiegimui;

- Pareiškėjo įrengti nauji karšto vandens skaitikliai – tai vartotojų sunaudoto karšto vandens kiekio matavimo priemonės, pagal kurių rodmenis atsiskaitoma su tiekėju už sunaudotą karštą vandenį, todėl skaitikliai patys savaime esamo Pareiškėjo paslaugų proceso (jo dalies) iš esmės nepakeitė;

- Pareiškėjo įsigytų ir butuose įrengtų elektroninių karšto vandens skaitiklių duomenų surinkimo ir perdavimo paslaugas teikia rangovas AB „A1“, t. y. kita įmonė, o Pareiškėjas šiuos gautus duomenis tik saugoja, perduoda ir apdoroja informacinėje sistemoje, kurioje klientai mato ir analizuoja karšto vandens suvartojimą, o taip pat duomenis naudoja klientų sąskaitų už jiems pateiktą karštą vandenį apskaičiavimui. Taigi, skaitikliai neteikia naujos paslaugos bei tiesiogiai nedalyvauja Pareiškėjo vykdomuose pagrindiniuose gamybos (paslaugų) teikimo procesuose;

- Pareiškėjui investavus į naujų skaitiklių įrengimą, pasikeitė tik Pareiškėjo darbų, išrašant sąskaitas vartotojams už sunaudotą karštą vandenį, organizavimo principas (paslaugų pirkėjų aptarnavimo schema) – sąskaitos už sunaudotą karštą vandenį išrašomos ne pagal vartotojų deklaruotus, o pagal rangovo AB „A1“ nuskaitytus, apdorotus ir perduotus duomenis, tačiau tai negali būti laikoma susijusiu su investiciniam projektui keliamų tikslų – naujų paslaugų teikimui, gamybos pajėgumų didinimui, naujo gamybos proceso įdiegimui ar esamo esminiam pagerinimui – įgyvendinimu;

- Pareiškėjas pasinaudojo investicijų lengvata ir 2012 m. apmokestinamąjį pelną sumažino faktiškai patirtomis išlaidomis – skaitikliams įsigyti ir įrengti, kai jų įsigijimo/įrengimo kaštus per tęstinį laikotarpį kompensuoja karšto vandens vartotojai, mokėdami karšto vandens apskaitos prietaisų aptarnavimo mokestį, kuris grindžiamas būtinųjų sąnaudų susigrąžinimo principu ir į kurį įtraukiamos apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros sąnaudos.

Atsižvelgusi į visa tai, kas išdėstyta, Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjo 2012 m. patirta 6 120 761 Lt skaitiklių įsigijimo ir jų įrengimo darbų išlaidų suma neatitinka PMĮ 2 str. 12¹ d. nustatytų sąlygų. 2012 metų apmokestinamasis pelnas, vadovaujantis PMĮ 46¹ str. nuostatomis, negali būti mažinamas faktiškai patirtomis išlaidomis skaitikliams įsigyti ir jiems įrengti. Dėl šios

priežasties Inspekcija, vadovaudamasi PMĮ 5 str. 1 d., pritaikiusi 15 procentų PM tarifą, Pareiškėjui už 2012 metus apskaičiavo 918 114 Lt (6 120 761 Lt x 15 proc.) arba 265 904 Eur papildomai mokėtiną PM, vadovaudamasi PMĮ 56 str., MAĮ 96 str. 1 dalies 2 punkto, 97 str. 2 dalies, 98, 99 str. nuostatomis, nuo papildomai apskaičiuotos 265 904 Eur PM sumos apskaičiavo Pareiškėjui 3 153,25 Eur pelno mokesčio delspinigius ir skyrė minimalią (10 proc. dydžio) 26 590 Eur (265 904 Eur x 10 proc.) PM baudą.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir pateiktame skunde Mokestinių ginčų Komisijai nurodo skundo argumentus ir motyvus.

Pareiškėjas aiškina, kad Pareiškėjo vykdyta veikla – centralizuotas šilumos ir karšto vandens gyventojams teikimas.

Vykdydamas savo veiklą, Pareiškėjas išsinuomotą turtą modernizavo, investavo į trasų renovaciją, šilumos punktų diegimą, biokuro vartojimo plėtrą, naujų klientų prijungimą, modernių informacinių technologijų diegimą.

Pareiškėjas teigia, kad viena iš investicijų ir modernizavimo sričių – naujos kartos elektroninių karšto vandens skaitiklių diegimas, kurį sąlygojo inter alia šilumos ūkį reglamentuojančios teisinės aplinkos pasikeitimas. Pareiškėjas, siekdamas maksimalios naudos karšto vandens tiekimo procesuose tiek vartotojams, tiek sau, nutarė investuoti į technologiškai pažangiausius karšto vandens skaitiklius, turinčius nuotolinio duomenų nuskaitymo funkciją ir įrengė juos daugiabučiuose gyvenamuosiuose namuose.

Pareiškėjas teigia, kad nuotolinio duomenų nuskaitymo ir perdavimo sistemos naudojimas sukėlė daug neaiškumų, kurie buvo sprendžiami tiek Lietuvos valstybinėse institucijose bei teismuose, tiek ir Europos lygiu. Pavyzdžiui, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) nagrinėjo Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) kreipimąsi, kuriame keltas klausimas dėl skaitiklių naudojimo tvarkos ir jų metrologinės patikros būtinybės (žr. ESTT 2014-09-10 sprendimą UAB „Vilniaus energija“ C-423/13). Todėl tik galutinai susiformavus teismų bei valstybinių institucijų pozicijai dėl skaitiklių vertinimo ir jų naudojimo tinkamumo, Pareiškėjas priėmė sprendimą pasinaudoti PMĮ 46¹ str. nustatyta lengvata. Pareiškėjas nurodo, kad investicinio projekto turtui priskirtų skaitiklių įsigijimo bei įrengimo kaštus jis įtraukė į 2012 m. leidžiamus atskaitymus, 2017-12-29 pateikė patikslintą 2012 m. pelno mokesčio deklaraciją, kurioje apmokestinamąjį pelną sumažino investicinio projekto išlaidų suma (6 120 761 Lt, t. y. 1 772 695 EUR) bei 918 114 Lt (265 904 EUR) sumažino mokėtiną PM sumą.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad susiformavusią 265 904 EUR PM permoką Inspekcija savo iniciatyva 2018-03-20 įskaitė avansinio PM už 2017 metus įmokai.

Pareiškėjo nuomone, naujų skaitiklių įsigijimas ir įrengimas atitinka investiciniam projektui keliamus reikalavimus ir tai grindžia toliau nurodytais pagrindiniais argumentais:

1. Pati Inspekcija tiek skundžiamame sprendime, tiek patikrinimo akte pripažino, kad Pareiškėjas 2010–2011 m. iš rangovo AB „A1“ įsigijo naujus WFH modelio skaitiklius ir jų įrengimo darbus už 6 120 761 Lt (1 772 695 EUR). Įsigyti skaitikliai apskaityti Pareiškėjo ilgalaikio turto grupėje: „Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės“ ir apskaitoje pavadinti bendru pavadinimu: „Karšto vandens apskaitos sistema“. Todėl Pareiškėjo įsigyti skaitikliai priskiriami PMĮ 1 priedėlyje nurodytoms ilgalaikio turto grupėms („Mašinos ir įrengimai“); yra nenaudoti (nauji) ir pagaminti ne anksčiau kaip prieš 2 metus, todėl atitinka visus PM įstatymo 46¹ str. 1 dalyje nustatytus reikalavimus, leidžiančius turtą priskirti investicinio projekto turtui. Todėl įrodžius skaitiklių panaudojimą esamo proceso esminiam pagerinimui, Pareiškėjas gali taikyti investicinę lengvatą;

2. Pareiškėjo įsigyti skaitikliai iš esmės pakeitė karšto vandens tiekimo pardavimo vartotojams procesą. Jų dėka Pareiškėjas įgijo galimybę tiksliai formuoti sąskaitas vartotojams, realiu laiku fiksuoti suvartojamą karšto vandens kiekį (tai leido 16 procentinių punktų sumažinti karšto vandens ruošimui naudojamo šalto vandens netekimus); eliminuota galimybė karšto

vandens suvartojimo duomenis modifikuoti mechaniškai; iš esmės suefektyvintos patikros procedūros. Skaitikliai leido Pareiškėjui teikti iš esmės kokybiškai aukštesnio lygio paslaugas vartotojams ir taip užsitikrinti savo veiklos efektyvumą. Pareiškėjo nuomone, tokia investicija visiškai atitinka PMĮ 2 str. 12¹ dalyje nustatytus tikslus; Išskirtinos tokios pagrindinės skaitiklių įrengimo naudos, iš esmės pakeitusios karšto vandens tiekimo procesą:

- tikslų sąskaitų formavimas. Skaitikliai užtikrina galimybę Pareiškėjui sąskaitas karšto vandens vartotojams formuoti tiksliai pagal jų suvartojamą karšto vandens kiekį litrais per ataskaitinį laikotarpį fiksuojant duomenis paskutinę mokestinio laikotarpio dieną;

- tikslus suvartojamo karšto vandens kiekių fiksavimas realiu laiku. Pareiškėjas gali tiksliai įvertinti šalto vandens, suvartoto karšto vandens ruošimui, kiekį bet kuriuo metų ar paros metu. Tai leido Pareiškėjui nuo 24 proc. (2009 m.) iki 7 proc. (2016 m.) sumažinti minėto šalto vandens netekimus. Be to, tikslaus kiekvieno gyventojų suvartoto karšto vandens kiekio fiksavimas leido sumažinti niekam nepriskirto viso daugiabučio mastu sunaudoto karšto vandens kiekį, kuris gyventojams perpasskirstomas per cirkuliacijos („gyvatuko“) mokestį (prieš įdiegiant naujus skaitiklius niekam nepriskirto vandens kiekis buvo didelis dėl netikslų gyventojų pateiktų sunaudoto vandens deklaracijų);

- mechaninio poveikio rizikos eliminavimas (sumažinimas iki minimumo). Naudodamas senojo tipo karšto vandens skaitiklius Pareiškėjas nuolat susidurdavo su atsukamų duomenų reiškiniu ar kitais skaitiklių mechaniniais pažeidimais. Naujieji skaitikliai kaupia informaciją apie galimai žalingą mechaninį poveikį (bandymus modifikuoti rodmenis, paveikti prietaisą magnetais ir kt.) bei kitus gedimus, taigi, įrengus skaitiklius, užkirstas kelias manipuliavimui duomenimis, dėl ko Pareiškėjas nuolat patirdavo nuostolių;

- supaprastintos duomenų tikrinimo ir kontrolės procedūros. Duomenys apie sunaudoto vandens kiekius kaupiami nuo skaitiklių eksploatacijos pradžios. Be to, skaitiklis automatiškai radijo ryšiu perduoda duomenis apie svarbiausius eksploatacinius parametrus ir informaciją apie gedimus (turi autodiagnostikos režimą), nustato, ar yra nutekėjimas iš vamzdyno ir indikatoriuje atvaizduoja šią informaciją (kuri, perdavus duomenis nuotoliniu būdu, toliau gali būti ir yra analizuojama detaliau jau kitų Pareiškėjo specialistų). Taigi, karšto vandens tiekimo kontrolės procedūros tapo iš esmės efektyvesnės;

- galimybė perduoti duomenis nuotoliniu būdu. Ši skaitiklių savybė leidžia vartotojams pasirinkti itin efektyvų naudojimąsi paslauga – nebereikia kiekvieną kartą, paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną, nurašyti skaitiklio duomenų, pateikti informacijos Pareiškėjui, sąskaita pagal nuotoliniu būdu perduodamus duomenis suformuojama automatiškai. Tai iš esmės pagerino Pareiškėjo teikiamos paslaugos kokybę.

Pareiškėjas iš esmės pakeitė karšto vandens tiekimo procesą, įdiegė naujoves, atitinkančias šiuolaikinio išmaniųjų technologijų, skaitmeninės informacijos amžiaus tendencijas.

3. Skaitikliai patys savaime yra kokybiškai ir technologiškai pranašesni bei pažangesni įrenginiai, palyginus su seniau naudotais mechaniniais skaitikliais. Jie gali būti naudojami ir nesirenkant duomenų perdavimo funkcijos, neprarandant jų suteikiamų efektyvumų (el. duomenų kaupimas 10 metų, tikslesnės sąskaitos, mechaninių modifikacijų eliminavimas ir pan.). Kitaip tariant, skaitikliais duomenys gali būti perduoti nuotoliniu būdu (tuomet juose įmontuojami vidiniai radijo siųstuvai), tačiau juos vis dar gali teikti ir pats vartotojas (nenaudodamas nuotolinio duomenų perdavimo paslaugos). Visgi, nauji skaitikliai, net ir vartotojui nepasirinkus perduoti duomenų nuotoliniu būdu, leidžia užtikrinti Pareiškėjui aukščiau minėtus efektyvumus ir suteikia konkurencinį pranašumą – paties skaitiklio viduje įrengta veikianti baterija bei elektroninė sistema duomenis kaupia ir leidžia juos patikrinti / peržiūrėti ir už bet kokį praeities laikotarpį. Taigi, naujas skaitiklis yra kokybiškai ir technologiškai pranašesnis bei pažangesnis įrenginys, palyginus su seniau (*duomenys neskelbtini*) mieste naudotais mechaniniais karšto vandens skaitikliais.

Pareiškėjo investicijų apimtį (skaitiklių be duomenų perdavimo įrangos) lėmė, visų pirma, karšto vandens kainų reguliavimas, pagal kurį į kainą gali būti įtraukiami investiciniai kaštai, būtini paslaugai teikti. Taigi, neįsigydamas duomenų perdavimo įrangos, Pareiškėjas išvengė

papildomų kaštų, kurie galimai nebūtų įtraukti į karšto vandens kainą bei apskaitos prietaisų aptarnavimo mokesčių.

Nuo 2010-11-01 įsigaliojus naujos redakcijos Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėms, patvirtintoms Energetikos ministro 2010-10-25 įsakymu Nr. 1-297, neliko nuostatos, jog nuotolinė karšto vandens duomenų nuskaitymo sistema privalo nuosavybės teise priklausyti karšto vandens tiekėjui. Taigi, Pareiškėjas galėjo pasirinkti, ar pačiam teikti duomenų perdavimo paslaugą vartotojui, įsigijus nuotolinio duomenų nuskaitymo sistemą, arba tokią paslaugą pirkti iš išorinio paslaugos teikėjo. Pareiškėjas pasirinko duomenų perdavimo paslaugą įsigyti iš trečiojo asmens. Taigi, Pareiškėjo pasirinktas investicijų į karšto vandens ūkio modernizavimą modelis leido jam mažiausiomis sąnaudomis ir mažiausia ekonomine rizika pasiekti maksimalų rezultatą, o naujųjų skaitiklių (be duomenų perdavimo įrangos) įsigijimas yra savaime vertinga Pareiškėjo investicija. Todėl Pareiškėjas mano, jog pagrįstai taikė PMĮ įtvirtintą investicinę lengvatą;

4. PMĮ nekelia reikalavimo mokesčių mokėtojui paslaugas ar prekes, kurių teikimui panaudota investicinė lengvata, teikti nemokamai. Natūralu, kad Pareiškėjas, kaip verslo subjektas, vykdydamas savo veiklą ima atlygį už teikiamas paslaugas, į kurias įtraukiamos teisės aktuose nustatytos dedamosios. Skaitiklių kaštai yra įskaičiuoti į Pareiškėjo sąnaudas ir lemia paslaugos kainą, kurią, kaip įprasta bet kurių pelno siekiančių subjektų veikloje, sumoka vartotojai (klientai). Taigi, skaitiklių įsigijimo ir įrengimo kaštų įtraukimas į paslaugos kainą, negali būti kliūtis taikyti investicinę lengvatą. Atvirkščiai, kaštų neįtraukimas galėtų kelti klausimų dėl investicijų pagrįstumo ir jų atsiperkamumo.

5. Pranešimas apie pradėtą vykdyti investicinį projektą yra išimtinai informacinio pobūdžio dokumentas, o ne Investicinės lengvatos taikymo materialioji sąlyga. Ši pareiga informuoti buvo nustatyta siekiant stebėti investicinės lengvatos naudojimo mastą, tačiau nuo 2018-01-01 buvo panaikinta, supratęs, kad informacija dubliuojasi (tie patys duomenys teikiami PM deklaracijoje) bei mažinant administracinę našą mokesčių mokėtojams. Tai tik patvirtina, kad pranešimas teisinės reikšmės lengvatos taikymui neturi. Be to, Pareiškėjas pranešimą Inspekcijai pateikė, nors ir pavėluotai, 2018-02-05. Pagal ESTT formuojamą praktiką draudžiama riboti mokesťines lengvatas dėl formalių reikalavimų, reikalingų mokesčių administratoriui vykdant mokesčių mokėtojų kontrolę, nevykdymo (pavyzdžiui, pagal analogiją ESTT byloje C-385/09 Nidera pripažino, kad negali būti ribojama šios įmonės teisė į PVM atskaitą remiantis vien tuo, kad ji laiku nepranešė mokesčių administratoriui apie ketinamą vykdyti apmokestinamąją veiklą, t. y. neįsiregistravo PVM mokėtoja). Pareiškėjo nuomone, atsisakymas taikyti investicinę lengvatą dėl nepateikto pranešimo būtent tokį draudžiamą ribojimą ir lemtų;

6. Inspekcija nepagrįstai apskaičiavo Pareiškėjui 13 153,25 Eur PM delspinigius bei skyrė baudą, nes Pareiškėjas visu delspinigių skaičiavimu laikotarpiu turėjo didesnę nei papildomai apskaičiuotą mokėtiną PM sumą pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permoką, kuri 2018-06-13 datai yra 2 289 867,81 Eur. Taigi, žala valstybei nebuvo padaryta, kas, vadovaujantis MAĮ 100, 141 straipsniais bei Inspekcijos taisyklėmis, yra pagrindas Inspekcijai savo iniciatyva atleisti Pareiškėją nuo delspinigių ir baudų mokėjimo. Papildomų mokėtinų mokesčių apskaičiavimas, kai tuo pat metu mokesčių mokėtojas turi atitinkamą kito mokesčio permoką, pripažįstamas situacija, kuomet žalos biudžetui dėl pažeidimo neatsiranda. Todėl Inspekcija, turėdama šiuos duomenis, turėjo savo iniciatyva atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų 13 153,25 Eur PM delspinigių bei 26 590 Eur PM baudos mokėjimo.

Atsižvelgdamas į šias aukščiau išdėstytas aplinkybes ir motyvus, bei vadovaudamasis Mokesčių administravimo įstatymo 153 straipsnio 1 dalies 4 punkto ir 155 straipsnio 4 dalies 2 punkto nuostatomis, Pareiškėjas prašo Mokestinių ginčų komisijos panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-06-08 sprendimą Nr. (21.18-28)FR0682-1936, o netenkinus nurodyto Pareiškėjo prašymo, susijusio su jam apskaičiuotu 265 904 Eur PM, atleisti Pareiškėją nuo jam apskaičiuotų 13 153,25 Eur PM delspinigių ir 26 590 Eur PM baudos mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, kad nagrinėjamu atveju mokestinis ginčas kilo dėl nurodymų Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 265 904 Eur PM, 13 153,25 Eur PM delspinigius ir 26 590 Eur PM baudą.

Kaip matyti iš bylos medžiagos, mokesčių administratorius, vadovaudamasis Pelno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 12¹ dalimi, sprendime konstatavo, jog 2012 m. Pareiškėjo patirtos elektroninių karšto vandens skaitiklių įsigijimo ir jų įrengimo darbų 6 120 761 Lt išlaidos nėra laikomos investicinio projekto reikalavimus atitinkančiu turtu. Todėl, vadovaujantis to paties Pelno mokesčio įstatymo 46¹ str., mokesčių administratorius konstatavo, jog apmokestinamojo pelno mažinimas faktiškai patirtomis minėtomis 6 120 761 Lt elektroninių karšto vandens skaitiklių įsigijimo ir jų įrengimo darbų išlaidomis yra negalimas. Atsižvelgęs į tai, mokesčių administratorius Pareiškėjo 2012 m. apmokestinamąjį pelną padidino 6 120 761 Lt ir pritaikęs Pelno mokesčio įstatymo 5 str. 1 d. nurodytą 15 proc. PM tarifą, apskaičiavo Pareiškėjui 265 904 Eur (918 114 Lt) PM.

Pareiškėjas nesutinka su mokesčių administratoriaus sprendimu. Skunde Komisijai nurodo, kad naujų elektroninių skaitiklių įsigijimas ir įrengimas atitinka investiciniam projektui keliamus reikalavimus nustatytus Pelno mokesčio įstatyme.

Šiuo klausimu pažymėtina, kad Pelno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 12¹ dalis numato, kad investicinis projektas – vieneto investicijos į šio Įstatymo 46¹ straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą ilgalaikį turtą, skirtos naujų, papildomų produktų gamybai ar paslaugų teikimui arba gamybos (ar paslaugų teikimo) pajėgumų didinimui, arba naujo gamybos (ar paslaugų teikimo) proceso įdiegimui, arba esamo proceso (jo dalies) esminiam pakeitimui, taip pat tarptautiniais išradimų patentais apsaugotų technologijų įdiegimui. Vieneto investicijos, skirtos vien tik turimam ilgalaikiam turtui pakeisti kitu analogiškos rūšies ilgalaikiu turtu, nelaikomos investiciniu projektu (ar jo dalimi). To paties Pelno mokesčio įstatymo 46¹ straipsnio 1 dalis nustato, kad vienetas, vykdamas investicinį projektą, apmokestinamąjį pelną gali sumažinti šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Apmokestinamąjį pelną galima sumažinti per mokestinį laikotarpį, už kurį apskaičiuotas apmokestinamasis pelnas mažinamas, faktiškai patirtų išlaidų šioje dalyje nurodytus reikalavimus atitinkančiam turtui įsigyti dydžiu. Apmokestinamasis pelnas mažinamas, jeigu turtas yra reikalingas vieneto investiciniam projektui vykdyti ir: 1) turtas yra priskirtinas šio Įstatymo 1 priedėlyje nurodytoms ilgalaikio turto grupėms „mašinos ir įrenginiai“, „įrenginiai (statiniai, gręžiniai ir kt.)“, „kompiuterinė technika ir ryšių priemonės (kompiuteriai, jų tinklai ir įranga)“, „programinė įranga“, „įsigytos teisės“ ir ilgalaikio turto grupės „krovininiai automobiliai, priekabos ir puspriekabės, autobusai – ne senesni kaip 5 metų“ turtui – krovininiams automobiliams, priekaboms ir puspriekabėms, ir 2) turtas yra nenaudotas ir pagamintas ne anksčiau kaip prieš 2 metus (skaičiuojant nuo ilgalaikio turto naudojimo pradžios).

Pareiškėjo skundo nagrinėjimo Komisijoje posėdžio metu ginčo šalys patikslino ir sukonkretino savo pozicijas. Kaip nurodė mokesčių administratoriaus atstovai, byloje nėra ginčo dėl to, kad Pareiškėjas įsigijo nenaudotą (naują) ir pagamintą ne anksčiau kaip prieš 2 metus (skaičiuojant nuo ilgalaikio turto naudojimo pradžios) turtą, kuris yra priskirtas Pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje nurodytai ilgalaikio turto grupei „Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės“. Mokesčių administratorius sutiko su Pareiškėjo pozicija, kad teisės aktų nustatyta tvarka Pareiškėjo pranešimo apie vykdomą investicinį projektą nepateikimas mokesčių administratoriui pats savaime nėra vieneto investicijos į Pelno mokesčio įstatymo 46¹ straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą ilgalaikį turtą netaikymo sąlyga. Taip pat mokesčių administratorius neginčija Pareiškėjo pranešime apie vykdomą investicinį projektą nurodytų duomenų, kad įsigyti elektroniniai karšto vandens skaitikliai turi įdiegtą mikroprocesorių, vidinę atmintį bei bateriją, kurių pagalba gali kaupti duomenis ir surinktus vandens sunaudojimo duomenis perduoti radijo ryšiu, indikuoti ir radijo ryšiu perduoti duomenis apie svarbiausius eksploatacinius parametrus, informaciją apie gedimus, nustatyti nutekėjimus iš vamzdinių, kaupti duomenis apie sunaudotą vandens kiekį nuo skaitiklio eksploatacijos pradžios, nustatyti sunaudotą vandens kiekį per ataskaitinį laikotarpį, momentinį debitą, panaikinti vartotojų galimybes modifikuoti skaitiklių duomenis. Tačiau akcentuoja, kad Pareiškėjas pačios nuotolinės skaitiklių duomenų nuskaitymo ir perdavimo

įrangos, reikalingos skaitiklių duomenų nuskaitymui, surinkimui, saugojimui ir perdavimui neįsigijo. Ši įranga priklausė AB „A1“ ir būtent pastaroji teikė vartotojų butuose įrengtų skaitiklių nuotolinio duomenų nuskaitymo, saugojimo, perdavimo ir apdorojimo paslaugas Pareiškėjui. Todėl mokesčių administratorius laikosi pozicijos, kad 2012 m. Pareiškėjo įsigyti elektroniniai karšto vandens skaitikliai ir jų įrengimo darbai naujo produkto ar naujos paslaugos nesuteikė, gamybos ar paslaugų teikimo pajėgumų nepadidino, esamo paslaugų teikimo proceso (jo dalies) iš esmės nepakeitė.

Pareiškėjas skundo nagrinėjimo Komisijoje posėdžio metu akcentavo, kad įsigyti elektroniniai karšto vandens skaitikliai iš esmės pakeitė karšto vandens tiekimo pardavimo vartotojams procesą. Paaiškino, kad pirma, įdiegtų naujų elektroninių karšto vandens skaitiklių pagalba suvartoto karšto vandens kiekis per ataskaitinį laikotarpį užfiksuojamas paskutinę mokestinio laikotarpio dieną (00:00 val.). Tuo tarpu anksčiau patys gyventojai netiksliai ir ne paskutinę mokestinio laikotarpio dieną deklaravo Pareiškėjui sunaudoto karšto vandens kiekį, kas turėjo įtakos Pareiškėjo pajamų dydžiui. Antra, elektroniniai karšto vandens skaitikliai tiksliai fiksuoja suvartoto karšto vandens kiekį ir leidžia sumažinti niekam nepriskirto (nedeklaruoto) sunaudoto karšto vandens kiekį. Trečia, nauji elektroniniai karšto vandens skaitikliai pašalina „atsukamų duomenų“ reiškinį. Ketvirta, elektroniniai karšto vandens skaitikliai kaupia duomenis apie sunaudotą vandens kiekį nuo jų eksploatacijos pradžios, automatiškai radijo ryšiu perduoda duomenis apie svarbiausius eksploatacinius parametrus, gedimus, nutekėjimus iš vamzdyno. Penkta, elektroniniai vandens skaitikliai duomenis perduoda nuotoliniu būdu. Šešta, elektroniniai karšto vandens skaitikliai gali būti naudojami ir be nuotolinio perdavimo sistemos, jie patys savaime yra kokybiškas ir technologiškai pranašesnis bei pažangesnis įrenginys, palyginus su seniau (*duomenys neskelbtini*) mieste naudotais mechaniniais karšto vandens skaitikliais.

Taigi nagrinėjamoje byloje ginčas iš esmės kilo dėl to, ar Pareiškėjo įsigyti elektroniniai karšto vandens skaitikliai ir jų įrengimo darbai yra tokios Pareiškėjo investicijos į ilgalaikį turtą, kurios skirtos Pareiškėjo teikiamos paslaugos (karšto vandens tiekimas vartotojams) proceso ar jo dalies esminiam pakeitimui. Taigi Komisija, nagrinėdama Pareiškėjo skundą dėl papildomai apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti PM turi vertinti, ar įsigyti elektroniniai karšto vandens skaitikliai su įmontuotu radijo siųstuvu ir jų įrengimo darbai laikytini investiciniu projektu Pelno mokesčio įstatymo nustatyta tvarka.

Visuotinai žinoma, kad ginčo laikotarpiu Pareiškėjas buvo vienetas, teikiantis šilumą ir karštą vandenį (*duomenys neskelbtini*) mieste. Vykdydamas savo veiklą, Pareiškėjas 2012 m. įsigijo WFH 36 modelio elektroninius karšto vandens skaitiklius su įmontuotu radijo siųstuvu ir juos įrengė daugiabučių gyvenamųjų namų vartotojų/savininkų butuose pagal tiekėjo AB „A1“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Byloje nustatyta, kad Pareiškėjas 2012 m. pagal tiekėjo išrašytas PVM sąskaitas faktūras iš viso patyrė 6 120 761 Lt elektroninių karšto vandens skaitiklių įsigijimo ir jų įrengimo darbų išlaidų ir šia suma sumažino 2012 m. apmokestinamąjį pelną, nes turtas (elektroniniai karšto vandens skaitikliai), Pareiškėjo teigimu, yra reikalingas Pareiškėjo investicinio projekto vykdymui.

Iš bylos medžiagos matyti, kad minėti elektroniniai karšto vandens skaitikliai turi technines galimybes kaupti duomenis bei surinktus duomenis perduoti radijo ryšiu. Taip pat byloje nustatyta, kad Pareiškėjas šiuos elektroninius karšto vandens skaitiklius sujungė su nuotolinio (telemetrinio) duomenų perdavimo automatiniu įtaisu „Rubisafe“, kuriuo skaitiklių rodmenų duomenys buvo perduodami nuotoliniu būdu į Pareiškėjo apskaitos sistemą ir Pareiškėjo naudojami sąskaitoms už patiektą vartotojams karštą vandenį išrašyti. Tačiau pats Pareiškėjas naudojamos nuotolinio (telemetrinio) duomenų nuskaitymo ir perdavimo įrangos įsigijęs nebuvo, o šias paslaugas Pareiškėjui suteikė AB „A1“ ir išrašė PVM sąskaitas faktūras už 2012 m. Pareiškėjui suteiktas 267 136 Lt karšto vandens skaitiklių duomenų nuskaitymo ir surinkimo paslaugas.

Kaip minėta, ginčo byloje nėra, dėl to, kad Pareiškėjo įsigyti elektroniniai karšto vandens skaitikliai su įmontuotu radijo siųstuvu ir jų įrengimo darbai paties naujo produkto ar naujos paslaugos nesuteikė, Pareiškėjo gamybos ar paslaugų teikimo pajėgumų nepadidino, tačiau akivaizdu, kad dalyvavo karšto vandens tiekimo procese, nes tiksliai fiksavo, kaupė sunaudoto

karšto vandens duomenis, kuriuos nuskaitydavo nuotolinio (telemetrinio) duomenų nuskaitymo ir perdavimo įranga, priklausanti AB „A1“. Tačiau šiuo aspektu aiškinant ir taikant aukščiau minėtas Pelno mokesčio įstatymo nuostatas dėl investicinio projekto, privalu nustatyti, ar įsiedigdamas šiuos elektroninius karšto vandens skaitiklius, Pareiškėjas atliko karšto vandens tiekimo proceso ar jo dalies esminį pakeitimą.

Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-09-02 nutarimu Nr. 1119 „Dėl Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Nuostatų), 7.1 punkte nustatyta, jog Komisija, vykdydama savo funkcijas, turi teisę gauti iš valstybės ir savivaldybės institucijų, kitų asmenų informaciją, susijusią su nagrinėjamu mokesčių mokėtojo skundu, o 7.2 punkte numatyta, jog Komisija, vykdydama savo funkcijas, turi teisę pasitelkti ekspertus ir kitus specialistus, turinčius atitinkamą pasirengimą ir galinčius pateikti išvadas ginčijamu klausimu.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 61 straipsnio 1 dalis nustato, kad nagrinėjant administracinę bylą iškilus klausimams, reikalaujantiems specialių mokslo, meno, technikos ar amato žinių, teismas gali skirti ekspertizę ir paskirti ekspertą arba pavesti atlikti ekspertizę atitinkamai ekspertizės įstaigai.

Nagrinėjamu atveju klausimas, ar Pareiškėjas, įsigijęs elektroninius karšto vandens skaitiklius su įmontuotu radijo siųstuvu, atliko karšto vandens tiekimo proceso ar jo dalies esminį pakeitimą buvo ir išlieka esminiu šalių ginčo objektu.

Atsižvelgiant į mokestinio ginčo pobūdį ir bylos aplinkybes, Komisija sprendžia, kad esminių bylos aplinkybių išsiaiškinimui reikalingos specialios žinios, todėl byloje reikalinga kreiptis į valstybės institucijas, taip pat pasitelkti ekspertus ir kitus specialistus, turinčius atitinkamą pasirengimą ir galinčius pateikti išvadas ginčijamu klausimu.

Ekspertu gali būti skiriamas asmuo, turintis reikiamą kvalifikaciją išvadai duoti. Teismo ekspertizės atlieka teismo ekspertai, įrašyti į Lietuvos Respublikos teismo ekspertų sąrašą (Lietuvos Respublikos teismo ekspertizės įstatymo 4 straipsnio 1 dalis). Jeigu Lietuvos Respublikos teismo ekspertų sąrašė nėra reikiamos specialybės teismo ekspertų, ekspertu gali būti skiriamas į šį sąrašą neįrašytas asmuo (Lietuvos Respublikos teismo ekspertizės įstatymo 4 straipsnio 3 dalis).

ABTĮ 61 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad klausimus, kuriais reikalaujama eksperto išvados, turi teisę pateikti teismui kiekvienas proceso dalyvis, tačiau galutinai juos nustato teismas ar teisėjas.

Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 156 straipsnyje nustatyta, kad ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija gali nuspręsti skundo dėl mokestinio ginčo (jo dalies) nagrinėjimą sustabdyti, jeigu priimamas sprendimas visiškai ar iš dalies priklauso nuo tam tikro juridinio fakto buvimo ar nebuvimo ir tokio juridinio fakto buvimas ar nebuvimas dar turi būti nustatytas teismo ar teisėsaugos institucijos arba užsienio valstybės įstaigos ar institucijos. Skundo ar jo dalies dėl mokestinio ginčo nagrinėjimas sustabdomas, iki ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija sužinos, kad minėta įstaiga ar institucija nustatė tokio fakto buvimą ar nebuvimą.

ABTĮ 100 straipsnio 1 dalies 7 punkte ir 101 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyta, kad kai teismas paskiria ekspertizę bylos nagrinėjimas sustabdomas iki bus atlikta ekspertizė ir pateiktas ekspertizės aktas. To paties ABTĮ 100 straipsnio 1 dalies 13 punkte nustatyta, kad teismas sustabdo bylos nagrinėjimą ir kitais atvejais, kai teismas pripažįsta, kad bylos nagrinėjimą sustabdyti yra būtina.

Nors mokestinių ginčų nagrinėjimo tvarką Komisijoje nustato specialūs teisės aktai (Mokesčių administravimo įstatymas, Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nuostatai, patvirtinti Vyriausybės 2004 m. rugsėjo 2 d. nutarimu Nr. 1119, Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamentas, patvirtintas Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės pirmininko 2004 m. lapkričio 25 d. įsakymu Nr. 1-14), tačiau tais atvejais, kurių minėtų teisės aktų normos

nereguliuoja, Komisija privalo vadovautis Administracinių bylų teisenos įstatymo normomis. (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016-01-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A-5-442/2016).

Nagrinėjamu atveju Komisija, siekdama objektyviai išnagrinėti Pareiškėjo skundą šioje mokestinio ginčo nagrinėjimo stadijoje ir priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą, daro išvadą, jog tikslinga kreiptis į Lietuvos Respublikos energetikos ministeriją ir Valstybinę kainų ir energetikos kontrolės komisiją su prašymu suteikti informaciją, susijusią su nagrinėjamu Pareiškėjo skundu. Taip pat byloje reikalinga pasitelkti ekspertus (kitus specialistus), turinčius atitinkamą pasirengimą ir galinčius pateikti išvadas ginčijamu klausimu.

Proceso dalyviams bus suteikta galimybė pateikti Komisijai ekspertui užduotinus klausimus, tačiau galutinai klausimus nustatys ir pateiks Komisija (ABTĮ 61 straipsnio 2 dalis). Proceso dalyviams taip pat bus suteikta teisė pateikti Komisijai klausimus užduotinus Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai ir Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundą, atsižvelgdama į aukščiau išvardytas aplinkybes ir vadovaudamasi MAĮ 156 straipsniu, ABTĮ 61 straipsniu, 100 straipsniu, Nuostatų 7.1 p. ir 7.2 p., n u s p r e n d ž i a:

1. Kreiptis į Lietuvos Respublikos energetikos ministeriją ir Valstybinę kainų ir energetikos kontrolės komisiją su prašymu suteikti informaciją, susijusią su nagrinėjamu Pareiškėjo skundu.

2. Kreiptis į ekspertą (specialistą), turintį atitinkamą pasirengimą ir galintį pateikti išvadas ginčijamu klausimu.

3. Ginčo šalims, kaip įmanoma skubiau, pateikti Komisijai ekspertui, Lietuvos Respublikos energetikos ministerijai ir Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai užduotinus klausimus.

4. Sustabdyti Pareiškėjo 2018-06-26 skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-06-08 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.18-28) FR0682-193 nagrinėjimą iki bus atlikta ir Komisijai pateikta eksperto (specialisto) išvada (aktas) bei iš Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos ir Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos gauta informacija ginčo klausimu.

Pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo 20, 29 ir 31 straipsnius mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su šiuo Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, per 1 mėnesį nuo jo gavimo dienos turi teisę apskusti jį Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius).

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Vilma Vildžiūnaitė